

og jeg antager, det gaar andre ærede Medborgere paa samme Maade. Det er ikke Tilfældet, at den indirekte Beskatning ikke mærkes. Der er maaske en Del konservative Mænd her i Landet, og alle Vegne for Resten, som mener, at man kan jo gerne bibeholde den bestaaende store, voldsom store, indirekte Beskatning, thi den almindelige Befolkning forstaar dog ikke at bruge sine Penge paa en god Maade, og kommer Arbejderne ikke af med deres Penge gennem en Skat paa Petroleum, Ris og Brændevin, saa kommer de af med den paa en anden Maade, yæk gaa de alligevel, man kan lige saa gerne tage deres Penge gennem en indirekte Skat. Men jeg vil sige, at hvis konservative Mænd fremsætte den Mening, tror jeg, man kunde vende Tingen om. Jeg tror slet ikke, at de store Indtægter altid anvendes saa overordentlig godt, og jeg tror, man kunde sige: Lad os tage en Del af de store Indtægter og tage fat paa dem for Alvor; de, der have dem, kunne godt undvære en Del af deres Forbrugsgenstande uden at lide nogen Nød. — Men, som sagt, jeg slutter mig til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, idet jeg siger: Lad os komme hen til den Opfattelse, at vi skulle have en Toldlov, som skal fremme Industrien, men en Toldlov, der tillige skal stræbe efter at gaa bort fra Finanstolden, idet denne jo i vore Dage er en uretfærdig Beskatning.

Der er blevet sagt af et Par ærede Medlemmer, at man maatte se hen til Landbrugets Stilling, og den Udtalelse staar ganske sikkert i Forbindelse med Spørgsmaalet om Toldbeskatningen, idet adskillige Landbrugere mene, at en Industritoldbeskatning har Indflydelse ogsaa paa Landejendommenes Pris. Med den højt ærede Formands Tilladelse skal jeg sige, at jeg tror, at Landbruget tager fejl, idet det forekommer mig, at det i alt for høj Grad har Kærlighed til, at Ejendommene stige i Pris. Jeg tror, at Landbruget vilde staa sig bedre, naar Ejendommene komme ned i Pris, end naar de stige, og det forekommer mig, at det er ganske indlysende.

Jeg skal slutte hermed, idet jeg i øvrigt henholder mig til mine Udtalelser i Fjor ved 1ste Behandling og til de Udtalelser, som min ærede Kollega og Side-mand (Andersen) er fremkommen med, idet han har hævdet, at vi skulle have en Told- og Skattereform, og at vi ved Siden deraf skulle have en Formue- og Indtægtsskat, som giver Statskassen de Penge, den til enhver Tid skal bruge, saaledes at det

hvert Aar bestemmes, hvorledes denne Skatteprocent af Indtægt og Formue skal være, for at Statskassen derigennem kan faa de Penge, den bruger.

Finansministeren (Hørring): Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) henviste til, at det foreliggende Forslag, som anført i Bemærkningerne, vilde give til finsielt Resultat en Mindreindtægt for Statskassen af 5 Millioner Kr., og paa Grundlag heraf fremsatte han forskellige Bemærkninger om min Stilling til Forslaget. Jeg skal da gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette Forslag, hvad han i øvrigt selv fremhævede, fremsættes som et Forhandlingsgrundlag ganske paa samme Maade, som Tilfældet har været de to foregaaende Aar med de Forslag, Regeringen da fremsatte. Disse Forslag var i alt væsentlig stemmende med Folketingets Vedtagelse, og de gav som finsielt Resultat en Mindreindtægt for Statskassen af omtrent 5 Millioner Kr. Naar dette Forslag nu fremsættes som Forhandlingsgrundlag og ligeledes stemmende med Folketingets Vedtagelse med Undtagelse af ganske enkelte Punkter, hvor der er sket en Forandring netop for at frembringe det samme finansielle Resultat paa 5 Millioner Kroners Mindreindtægt, er der for saa vidt ikke fremkommet noget væsentlig nyt. Jeg nævnte, at dette Forslag var fremsat som et Forhandlingsgrundlag. I Forbindelse dermed skal jeg overfor det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Magdal) gøre opmærksom paa, at jeg ikke har villet forandre Positionerne for Vin og Spirituosa paa Flasker, men har ladet dem staa hen, uagtet jeg meget vel kan se, at der kan være Grund til at foretage Forandringer deri. Men det har jo kun været Meningen at foretage saa faa Forandringer i det i den foregaaende Samling i Landstinget forelagte Forslag som muligt.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg med Hensyn til det Gennemsnit for Toldindtægterne, som jeg har ladet følge med Forslaget, har holdt mig til et Treaar i Stedet for som Toldkommissionen til et Femaar, og han mente, at Resultatet derved var blevet mindre paalideligt. Deri tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret, thi Toldindtægterne ere i stadig Stigning og have været det i de senere Aar, og naar det, det gælder om, er at faa at vide, hvor meget vi ved en Revision i Toldlovgivningen ville miste i Indtægt, er det klart nok, at jo længere tilbage i Tiden vi søge Indførselsværdierne ved at holde os